Dosarul nr. 2r-1241/25 *Judecătoria Chişinău, sediul Centru*
(2-25073352-02-2r-23062025) *Judecător Svetlana Bucur*

D E C I Z I E

27 noiembrie 2025 **municipiul Chișinău**

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecătorii Constantin Roșca și Roman Pascari

soluționând *fără citarea părților*, recursul declarat de avocatul Mandrabură Andrei, în interesele lui Roșca Ștefan, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 mai 2024, pronunțată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ștefan Roșca împotriva Asociației Obștești Cartelul Țărănesc „Sfîntul Gheorghe" cu privire la constatarea nulității procesului-verbal nr. 1 a Adunării Generale Extraordinare din 22.02.2025,

C O N S T A T Ă:

Argumentele și soluția instanței de fond:

1. Reclamantul Ștefan Roșca s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Asociației Obștești Cartelul Țărănesc „Sfîntul Gheorghe" cu privire la constatarea nulității procesului-verbal nr. 1 a Adunării Generale Extraordinare din 22.02.2025.
2. Concomitent cu înaintarea acțiunii în instanța de judecată, reclamantul Ștefan Roșca, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Mandraburcă Andrei, a solicitat în scopul asigurării acțiunii și în conformitate cu art.174 alin.(1), art.175 alin.(1) lit.b), alin.(2), art. 177 Codul de procedură civilă, aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin suspendarea executării hotărârii Adunării Generale Extraordinare din 22.02.2025, până la data când hotărârea va deveni definitivă și executorie.
3. În motivarea cererii de asigurare a acțiunii reclamantul a indicat că, deși în mod obligator, conform pct.5.0 al Statutului Asociației, retragerea din rândul membrilor se discută la Adunarea Generală și doar în prezența persoanei vizate, acest lucru a fost intenționat omis de către alți membri ai Adunării Generale.
4. Reclamantul nu a fost anunțat despre propunerea convocării Adunării Generale, nu a fost invitat la această Adunare și nici nu a fost anunțat despre modificările operate în procesul-verbal al Adunării Generale din 22 mai 2025.

5. Solicită suspendarea efectelor actului juridic, ori la caz, sunt afectate grav drepturile de reprezentare a persoanelor reclamante în cadrul Asociației.
6. Consideră că fără să existe o intervenție prin suspendarea efectelor actului juridic – membrii Asociației care au fost excluși, nu au posibilitatea de a-și apăra efectiv drepturile în cadrul Asociației, iar nemijlocit persoanele care au acționat cu rea-credință au posibilitatea să continue să aprobe diferite hotărâri, iar unele din ele ar putea produce urmări ireparabile.
7. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 mai 2024, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea înaintată de reclamantul Roșca Ștefan, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Mandraburcă Andrei cu privire la asigurarea acţiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ștefan Roșca împotriva Asociației Obștești Cartelul Țărănesc „Sfîntul Gheorghe” cu privire la constatarea nulității procesului verbal nr. 1 a Adunării Generale Extraordinare din 22.02.2025.

Poziția părților în instanța de recurs:

8. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 6 iunie 2025, în termenul de 15 zile de la comunicarea actului contestat (f.d. 28), avocatul Mandrabură Andrei, în interesele lui Roșca Ștefan, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 mai 2024, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii nr. 2-10777/2025 din 30 mai 2025 prin care a fost respinsă aplicarea măsurilor de asigurare. Emiterea unei decizii de admitere a cererii de aplicare a măsurilor de asigurare sub forma suspendării efectelor procesul-verbal nr.1 al Adunării Generale a Asociației Obștești Cartelul Țărănesc „Sfîntul Gheorghe” din 22.02.2025, pe perioada examinării cauzei.
9. În argumentarea cererii de recurs, reprezentantul recurentului solicită suspendarea efectelor actului juridic contestat, ori la caz, sunt afectate grav drepturile de reprezentare a persoanelor reclamante în cadrul Asociației. Fără ca să existe o intervenție prin suspendarea efectelor actului juridic – membrii Asociației care au fost excluși, nu au posibilitatea de a-și apăra efectiv drepturile în cadrul Asociației, iar nemijlocit persoanele care au acționat cu rea-credință au posibilitatea să continue să aprobe diferite hotărâri, unele din care ar putea produce efecte ireparabile.
10. La caz, este important de menționat că reclamantul, a fost revocat din funcția de Președinte al Asociației, precum și exclus din Asociație fără notificare asupra convocării Adunării, fără o cauză plauzibilă, precum și în lipsa acestuia (deși Statutul Asociației prevede obligativitatea prezentei membrului exclus). Acest lucru este constatat prin procesul verbal al Adunării Generale Extraordinare din 22.02.2025.
11. În vederea asigurării acțiunii, reclamantul își întemeiază pretențiile potrivit prevederilor art. 174 alin. (1) și 175 alin. (1) Cod Procedură Civilă.
12. Consideră ca la această fază a procesului urmează să se impună aplicare măsurilor

de asigurare în forma solicitată, aceasta fiind o măsura temporară și de protecție a intereselor reclamantului, în cazul în care vor fi satisfăcute cerinţele acestuia. Asigurarea acțiunii constituie garanția în evitarea consecințelor ireparabile. Această posibilitatea acordă reclamantului dreptul la evitarea abuzurilor nejustificate din partea pîrîtului și fiind o măsura provizorie stabilită pe o perioadă determinată pînă la momentul pronunțării unei hotărîri judecătorești irevocabile.

13. Astfel, având în vedere că se constată existența certă a circumstanțelor că continuitatea efectului lucrative a hotărîrilor luate de către Adunarea Asociației din 22 februarie 2025 ar putea duce la decizii ulterioare emise ireparabile, acest lucru justifică pe deplin necesitateta și oportunutatea aplicării măsurilor asiguratorii solicitate de către reclamant. Or, măsura de asigurare solicitată este proporțională interesului legitim urmărite de către reclamant și limitează doar prin conservarea situației de moment în vederea garanției executării hotărîrii judecătorești.
14. Suplimentar, aplicarea măsurilor de asigurare vor fi îndreptată și în sensul de a responsabiliza pîrîtul, ca acesta să se folosească cu bună credință de drepturile procesuale, să nu întreprindă măsuri de tergiversare a procesului, iar cauza să fie examinată în termeni rezonabili.
15. Sub acest aspect, potrivit Hotărîrii CEDO pronunțată pe cauza Banca Vias contra Moldovei din 06.11.2007, Curtea a constatat violarea de către Republica Moldova a art. 6 paragraf 1 a Convenției pentru imposibilitatea de executare a hotărîrii judecătorești pronunțate în favoarea reclamantului, din motivul omisiunii instanței de judecată de a aplica măsuri de asigurare, notând că statul are obligația pozitivă să organizeze un sistem de executare al hotărârilor judecătorești care să fie efectiv atât în drept, cât și în practică, precum și să asigure executarea acestora fără întîrzieri necuvenit. Atunci cînd autoritățile sunt obligate să acționeze pentru executarea unei hotărîri judecătorești și nu o fac, inacțiunea lor poate angaja responsabilitatea statului în temeiul art. 6 alin. (1) al Convenției.
16. Totodată, în conformitate cu pct. 32 alin. (2) al Hotărîrii explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la aplicarea de către instanţele judecătoreşti a legislaţiei ce reglementează asigurarea acţiunii la judecarea cauzelor civile № 32 din 24.10.2003: la pronunţarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, instanţele vor verifica: - raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; - probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii; - dacă există periculum in mora (pericol de dispariţie, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); - asigurarea unui echilibru între interesele părţilor cointeresate.
17. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în multiple hotărîri, în special, în hotărîrile Hornsby v. Greece din 19 martie 1997, Prodan v. Moldova din 18 mai 2004 şi în altele a menţionat că Art. 6 alin. 1 asigură oricărei persoane dreptul de a înainta orice pretenţie cu privire la drepturile şi obligaţiile sale cu caracter civil în faţa unei instanţe judecătoreşti sau tribunal; în acest fel el cuprinde «dreptul la o

instanţă», din care dreptul la acces, adică dreptul de a institui proceduri în fața instanţelor judecătoreşti în litigii civile, constituie un aspect.

18. Totuşi, acest drept ar fi iluzoriu dacă sistemul de drept al unui Stat Contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească irevocabilă şi obligatorie să rămână neexecutată în detrimentul unei părţi. Ar fi de neconceput ca art. 6 alin. 1 al CEDO să descrie în detaliu garanţiile procedurale oferite părţilor aflate în litigiu – proceduri care sunt echitabile, publice şi promte – fără a proteja executarea hotărîrilor judecătoreşti; a interpreta articolul 6 ca referindu-se în exclusivitate la accesul la o instanţă şi îndeplinirea procedurilor ar putea duce la situaţii incompatibile cu principiul preeminenţei dreptului, pe care Statele Contractante și-au asumat angajamentul să-l respecte atunci cînd au ratificat Convenţia. Executarea unei hotărîri pronunţate de orice instanţă trebuie, prin urmare, privită ca o parte integrată a «procesului» în sensul articolului 6.
19. Consideră pripită soluția instanței de fond cu privire la respingerea cererii privind aplicarea măsurii de asigurare a acţiuni, în condițiile în care instanța de fond nu a verificat și u a stabilit cu certitudine toate chestiunile care urmează a fi soluționate, nefiind elucidate de deplin toate circumstanțele importante ale cauzei, ceea ce indică direct la examinarea superficială a cererii și emiterea pripită a soluției judecătorești.
20. Invocarea instanței de fond asupra faptului că, iar prin instituirea măsurilor de asigurare a acţiuni instanța de judecată se va expune anticipat asupra fondului cauzei consideră a fi inadmisibilă. Or, instituția măsurilor de asigurare își decade din scopul său în momentul în care orice respingere de aplicare a măsurilor de asigurare pot fi motivate prin această afirmare.
21. De fapt, acesta este și unicul argument pe care îl invocă instanța de fond în motivarea de respingere Or, în lipsa unui răspuns a instanței de judecată explicit, la pretenția/solicitarea părții și în lipsa cunoașterii dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, consideră a fi încălcare a art. 6 alin. 1 CEDO (instanțele de judecată trebuie să indice cu suficiență claritate motivele pe care se întemeiază hotărîrile) – cauza Hiro Balani vs Spania.

Aprecierea instanţei de recurs:

22. Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.
23. În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

24. În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.
25. În acord cu prevederile art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.
26. În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.
27. Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.
28. Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.
29. În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temeiuri expres prevăzute de Codul de procedură civilă.
30. Instanța de recurs relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul *in mora* (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

31. Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul costată că, instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.
32. Astfel, Colegiul notează că, obiectul litigiului dedus judecății îl constituie constatarea nulității procesului-verbal nr. 1 a Adunării Generale Extraordinare din 22.02.2025.
33. Prin cererea de asigurare, Roșca Ștefan solicită suspendarea executării hotărârii Adunării Generale Extraordinare din 22.02.2025, până la data când hotărârea va deveni definitivă și executorie.
34. La caz, Colegiul judiciar apreciază ca fiind corectă și legală soluția primei instanțe privind netemeinicia cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii or, prin prisma art. 174 Cod de procedură civilă, scopul aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii rezidă din necesitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.
35. Aderent, instanța de recurs constată că cererea de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii înaintată de Roșca Ștefan este de natură să aducă atingere obiectului acțiunii, iar prin instituirea măsurilor de asigurare a acțiunii instanța de judecată se va expune anticipat asupra fondului cauzei, ceea ce este inadmisibil la această etapă conform rigorilor legii.
36. Mai mult ca atât, instanța de recurs evidențiază că, recurentul nu a prezentat careva probe, care să demonstreze existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii.
37. Astfel, în speță, Colegiul civil conchide că instanța de fond corect a reliefat că argumentele invocate de către reclamant constituie doar presupuneri bazate pe ignorarea de către pârât a solicitărilor despre remedierea încălcărilor pretinse de partea reclamantă, or, aceste elemente sunt comune tuturor situațiilor litigioase contradictorii.
38. În același timp, Colegiul subliniază că, simpla existență a unor divergențe între părțile litigante cu caracter patrimonial, nu poate servi drept temei pentru aplicarea măsurii de asigurare în lipsa unui suport probant, mai mult că temeinicia acesteia necesită a fi probată în cadrul procesului judiciar.
39. În asemenea circumstanțe, Colegiul reține că avocatul Mandrabură Andrei, în interesele lui Roșca Ștefan, urma să demonstreze prin circumstanțe reale şi probe pertinente şi concludente faptul că în caz de neinstituire a măsurii asigurătorii s-ar crea dificultăți în executarea hotărârii judecătorești sau ar surveni pagube iminente, or, pe lângă faptul că scopul măsurilor de asigurare este de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate, acestea urmează a fi proporționale, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului.
40. Prin urmare, în contextul celor relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că prima instanță justificat și argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în

susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea depusă de Roșca Ștefan privind asigurarea acțiunii.

41. De altfel, Colegiul consideră neîntemeiate argumentele invocate în recurs cu privire la faptul că, instituția măsurilor de asigurare își decade din scopul său în momentul în care orice respingere de aplicare a măsurilor de asigurare pot fi motivate prin afirmația că prin instituirea măsurilor de asigurare a acţiuni instanța de judecată se va expune anticipat asupra fondului cauzei. Or, aceste argumente nu justifică temeinicia cererii de asigurare a acțiunii, în condițiile în care prima instanță a reliefat că raţionamentele enunţate în cererea de asigurare a acțiunii nu sunt de natură să ducă la aplicarea măsurilor de asigurare.

42. Subsecvent, Colegiul judiciar apreciază critic argumentele recurentului privitor la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești. Or, argumentele reclamantului/recurent urmau să fie din start temeinice și bine justificate, cu suport probatoriu, să provoace de la bun început o îndoială întemeiată a unui pericol privind crearea unor dificultăți judecătorești sau imposibilitatea executării hotărârii.

43. La acest capitol, Colegiul civil notează că nu este suficientă simpla expunere a circumstanţelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de netemeinicie pe care se întemeiază, precum şi dezvoltarea lor. Motivarea recursului presupune nu doar exprimarea nemulțumirii faţă de actul de dispoziţie pronunţat de prima instanță, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părţii, instanţa a pronunţat o încheiere neîntemeiată. Condiţia legală a expunerii motivelor de recurs implică determinarea greşelilor anume imputate primei instanţe, o justă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum şi indicarea probelor pe care se bazează.

44. Abordarea recurentului în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția primei instanțe, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune casarea actului de dispoziție.

45. Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de reprezentantul recurentei.

46. Reieşind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a ajuns la concluzia că recursul declarat de avocatul Mandrabură Andrei, în interesele lui Roșca Ștefan, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 mai 2024 urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii contestate.

47. În conformitate cu art. 425, art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de avocatul Mandrabură Andrei, în interesele lui Roșca Ștefan, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 mai 2024.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 mai 2024, pronunțată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ștefan Roșca împotriva Asociației Obștești Cartelul Țărănesc „Sfîntul Gheorghe” cu privire la constatarea nulității procesului-verbal nr. 1 a Adunării Generale Extraordinare din 22.02.2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,

Judecătorul: Ruxanda PULBERE

Judecătorii: Constantin ROȘCA

Roman PASCARI